

किंच स्वमिति सत्त्वानिभूतानिआकाशादियत्किंचिद्भूतमात्रं हरेः शरीरमिति मत्वा प्रणमेत् संभावनायां लिङ् ॥ ४१ ॥ नन्वियमाहूढयोगानामपि बहु
भिर्जन्मभिर्दुर्लभा गतिः कथं नाम कीर्तनमात्रेणैकस्मिन्नेव जन्मनि भवेदित्याशंक्य सदृष्टांतमाह भक्तिरिति प्रपद्यमानस्य हरिं भजतः पुंसः भक्तिः प्रेम
लक्षणा परेशानुभवः प्रेमास्पद भगवद्रूपस्फूर्तिः तथा निर्वृत्तस्य ततोऽन्यत्र गृहादिषु विरक्तिरित्येष त्रिकः एककालः भजनसमकाल एव स्यात् यथाऽश्व
तो भुंजानस्य नुष्टिः सुखं पुष्टिरुदरभरणं क्षुन्निवृत्तिश्च प्रतिघासं स्युः उपलक्षणमेतत् प्रतिसिक्थमपि यथा स्युस्तद्वत् एवमेकैकस्मिन् भजने किंचित्प्रे
मादित्रिके जायमानेऽनुवृत्त्या भजतः परमप्रेमादि जायते बहुधा स भोजिन इव परमतुष्ट्यादि ॥ ४२ ॥ ततश्च भगवत्प्रसादेन कृतार्थो भवतीत्याह इत्य

खं वायुमग्निं सलिलं महीं च ज्योतींषि सत्त्वानि दिशो द्रुमादीन् ॥ सरित्समुद्रांश्च हरेः शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेद न
न्यः ॥ ४१ ॥ भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्र चैष त्रिक एककालः ॥ प्रपद्यमानस्य यथाऽश्वतः स्युस्तुष्टिः पुष्टिः
क्षुदपायोऽनुघासम् ॥ ४२ ॥ इत्यच्युतांघ्रिं भजतोऽनुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः ॥ भवन्ति वै भागवत
स्य राजंस्ततः परां शांतिमुपैतिसाक्षात् ॥ ४३ ॥ राजोवाच अथ भागवतं ब्रूत यद्दर्मो यादृशो नृणाम् ॥
यथाचरति यद्भूते यैर्लिङ्गैर्भगवत्प्रियः ॥ ४४ ॥ हरिरुवाच सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः ॥ भू
तानि भगवत्यात्मन्येष भागवतोत्तमः ॥ ४५ ॥

च्युतांघ्रिमिति ॥ ४३ ॥ भागवतस्य भवन्तीत्युक्ते तस्य लक्षणं पृच्छति
अथेति यद्दर्मः यस्मिन् धर्मे परिनिष्ठितः यादृशः यत्स्वभावः यथाचरति वर्तते ब्रूते वा यैश्च लिङ्गैर्भगवतः प्रियो भवति ॥ ४४ ॥ यद्दर्म इत्यस्योत्तरमाह त्र
येण सर्वभूतेष्विति आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेषु ब्रह्मभावेन समन्वयं पश्येत् तथा ब्रह्मरूपे आत्मन्यधिष्ठाने भूतानि च यः पश्येत् यद्वा आततत्वात् प्रमातृत्वा
दात्मा हि परमो हरिरितितं त्रोक्तेः आत्मनो हरेः सर्वभूतेषु मशकादिष्वपि नियंतृत्वेन वर्तमानस्य भगवद्भावं निरतिशयैश्वर्यमेव यः पश्येत् ननु तस्य तारतम्यं
तथात्मनि हरावेव भूतानि च पश्येत् कथं भूते भगवति अप्रच्युतैश्वर्यादिरूपेण पुनर्जडमलिनभूताश्रयत्वेन जाड्यादिप्रसक्त्या ऐश्वर्यादिप्रच्युतिं पश्येत् स
सर्वत्र परिपूर्णं भगवत्तत्त्वं पश्यन् भागवतोत्तम इत्यर्थः ॥ ४५ ॥